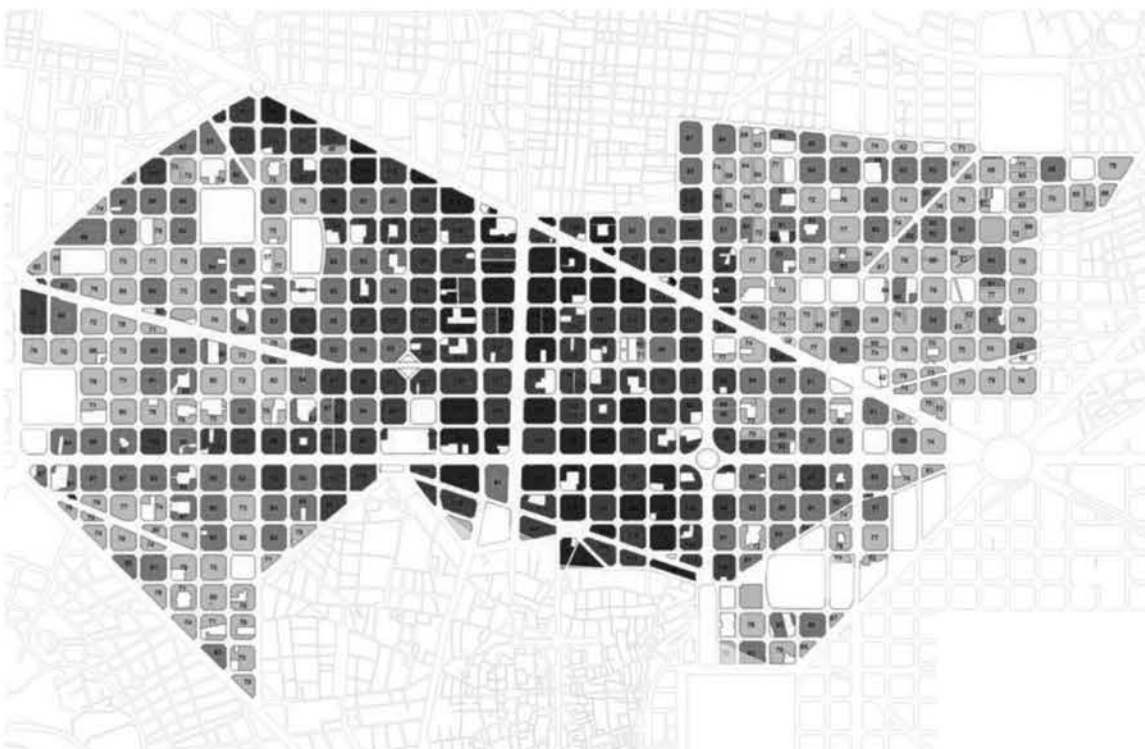

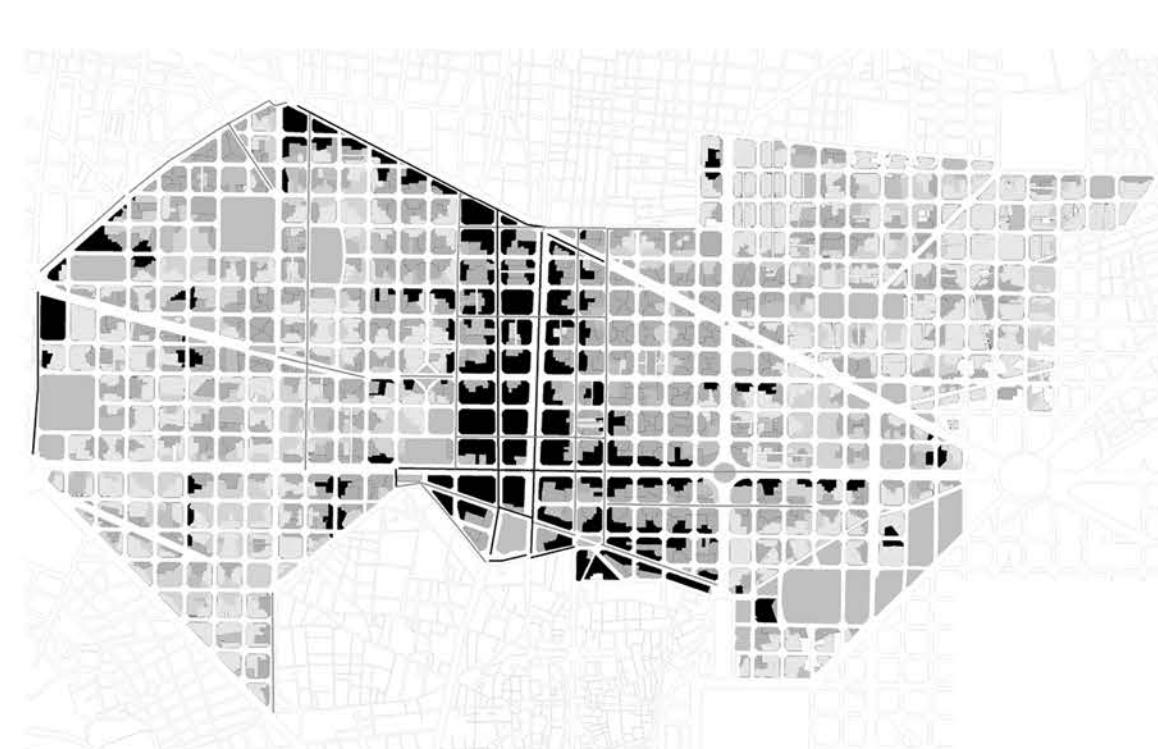
Superfície mitjana habitatges
(m2 sostre htg / n. htg)

< 60	(5)
60 - 80	(102)
80 - 95	(137)
95 - 135	(117)
> 135	(47)

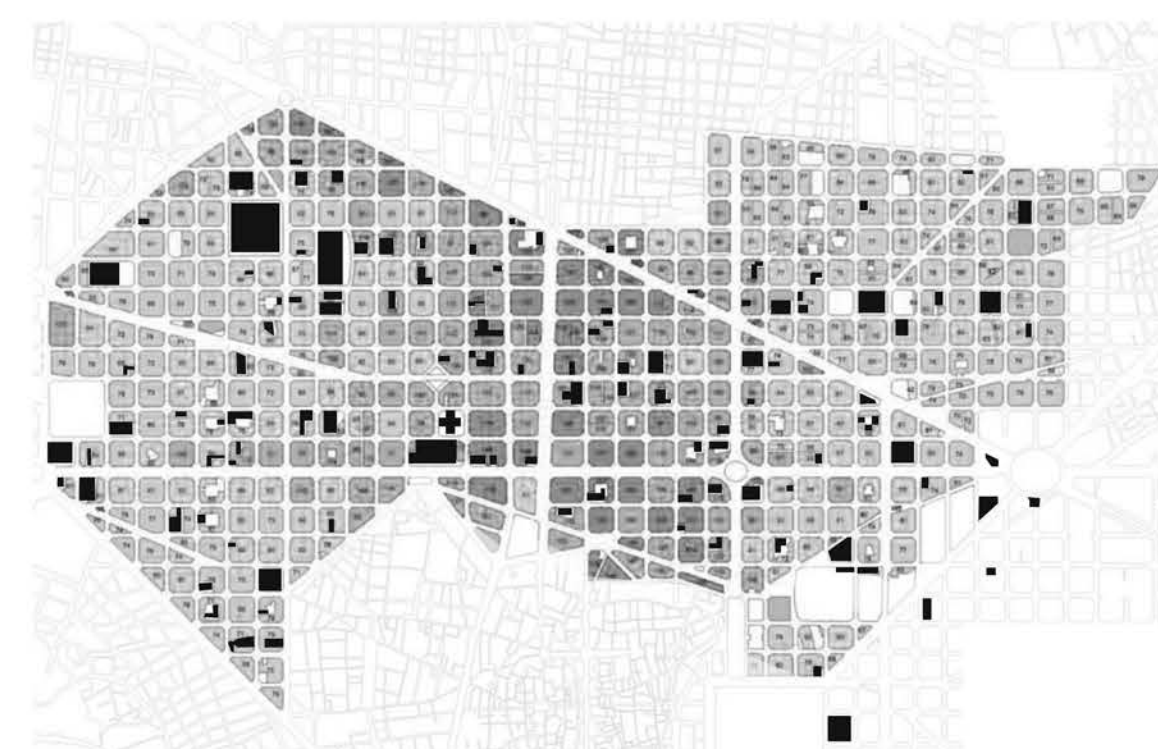

Intensitat de terciari
(m2 sostre / m2 sòl)

0 - 0,1	(10407)
0,1 - 0,2	(1048)
0,2 - 1	(1541)
1 - 3	(403)
3 - 6	(71)
6 - 13,3	(22)

Equipaments públics

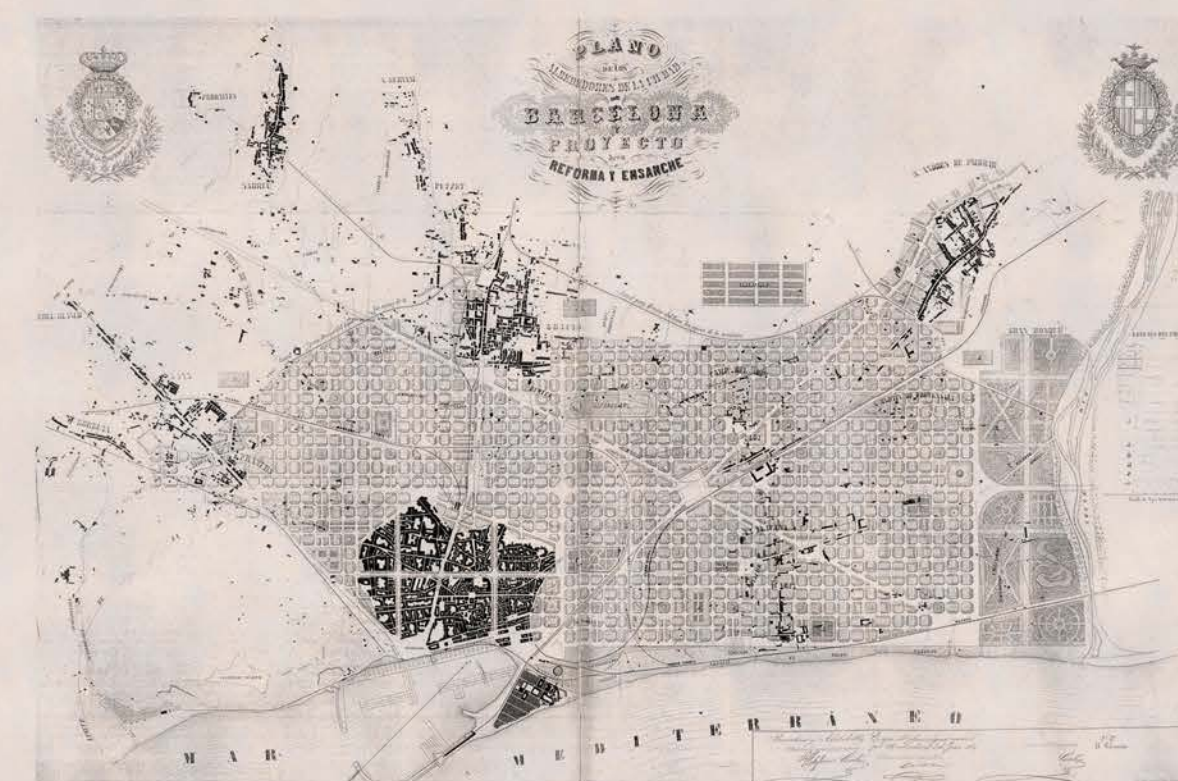
LA CARBONERIA

RESIDÈNCIA D'ESTUDIANTS

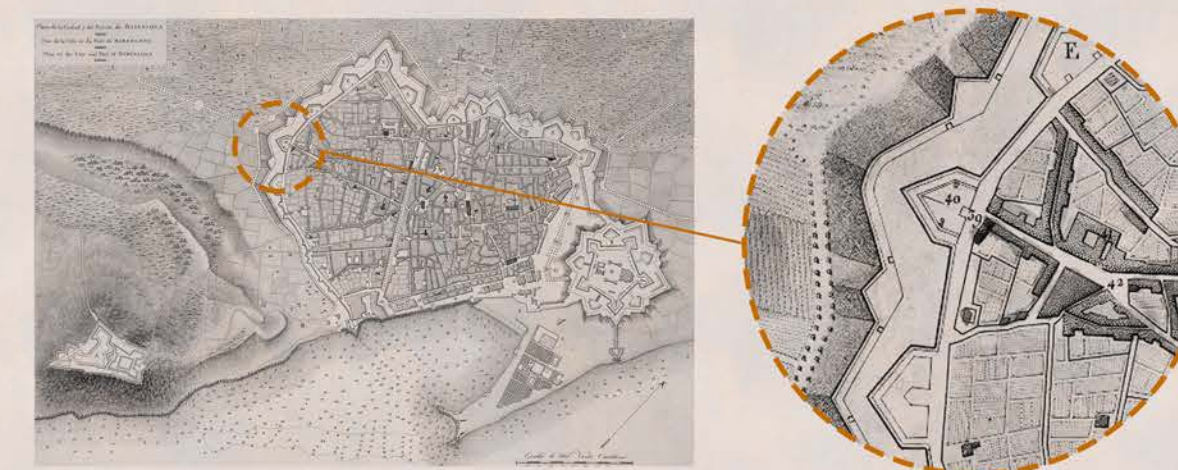
BARCELONA EMMURALLADA I LA IMPLANTACIÓ DE L'EIXAMPLE

Barcelona necessita expandir-se més enllà de les muralles que envolten la Ciutat Vella.

El 1859 es convoca un concurs per projectar com es durà a terme l'eixample de la ciutat i després de molts debats s'imposa des de Madrid el 1860 el projecte d'Ildelfons Cerdà, l'ideal d'una malla que fomentarà una ciutat més equitativa amb una repartició d'equipaments i espais verds de forma igualitària en tota la seva extensió, així com una millora en les condicions higièniques i de vida social.

La implantació d'aquest pla passa per substituir els antics camins de ronda que rodejaven la muralla per introduir la nova xarxa viària.

En un d'aquests punts concrets és on es troba la parcel·la de l'edifici que es va construir en la transició de l'antic planejament al nou, concretament l'any 1864 per l'arquitecte Antoni Valls Galí, i anomenada Casa Tarragó, actualment més coneguda com La Carboneria.

L'expansió de l'Eixample finalment acaba sent modificada respecte la idea teòrica de Cerdà, i les illes de cases aprofiten al màxim l'edificabilitat i sense preveure suficients àrees verdes dins la ciutat, deixant-nos avui en dia una ciutat saturada de cotxes i asfalt.

L'EIXAMPLE ACTUAL

Això ens porta al procés actual, on s'estan intentant recuperar els patis interiors d'illa per aconseguir l'equilibri amb més zones verdes i peatonals dins el barri.

L'eixample s'ha anat transformant al llarg dels anys fins que avui és el districte amb més densitat de població de la ciutat de Barcelona.

Com veiem als plànols, l'eixample té un eix central bastant marcat directament relacionat entre la superfície mitjana d'habitatge i la intensitat del sector terciari. En canvi el repartiment d'equipaments sí que s'ha mantingut d'una forma igualitària seguint la trama urbana.

